

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 27ης Σεπτεμβρίου 2018*

«Προστασία των καταναλωτών – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1056 – Εκτελεστικός κανονισμός για την παράταση της περιόδου έγκρισης της δραστικής ουσίας “glyphosate” – Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 – Αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ’, και άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 – Μέτρο με ατομικό περιεχόμενο – Σύμβαση του Aarhus»

Στην υπόθεση T-12/17,

Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, με έδρα το Rosenfeld (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Willand, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους G. Gattinara και C. Hermes,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως Ares(2016) 6306335 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης, βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1056 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 όσον αφορά την παράταση της περιόδου έγκρισης της δραστικής ουσίας «glyphosate» (ΕΕ 2016, L 173, σ. 52),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, A. Dittrich και P. G. Xuereb (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, είναι μη κερδοσκοπική ένωση, καταχωρισμένη στη Γερμανία, η οποία προάγει τη διατήρηση και την προώθηση των μελισσών.

Επί της έγκρισης της δραστικής ουσίας «glyphosate» και της παράτασης της περιόδου έγκρισης

- 2 Με την οδηγία 2001/99/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του παραρτήματος I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ώστε να καταχωρηθεί η glyphosate και η thifensulfuron-methyl ως δραστική ουσία (ΕΕ 2001, L 304, σ. 14), η δραστική ουσία «glyphosate» συμπεριλήφθηκε στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ 1991, L 230, σ. 1), και, ως εκ τούτου, εγκρίθηκε δυνάμει της τελευταίας αυτής οδηγίας από 1ης Ιουλίου 2002.
- 3 Η οδηγία 91/414 καταργήθηκε, από τις 14 Ιουνίου 2011 και υπό την επιφύλαξη ορισμένων μέτρων μεταβατικού χαρακτήρα, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).
- 4 Το άρθρο 78, παράγραφος 3, του κανονισμού 1107/2009 προέβλεπε την έκδοση κανονισμού περιλαμβάνοντος τον κατάλογο των δραστικών ουσιών που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414, δεδομένου ότι οι εν λόγω ουσίες λογίζονταν εγκεκριμένες δυνάμει του κανονισμού 1107/2009.
- 5 Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 όσον αφορά τον κατάλογο των εγκεκριμένων δραστικών ουσιών (ΕΕ 2011, L 153, σ. 1), ενέκρινε τον κατάλογο που προβλεπόταν στο άρθρο 78, παράγραφος 3, του κανονισμού 1107/2009.
- 6 Η glyphosate περιλαμβανόταν στον κατάλογο αυτό, με ημερομηνία λήξης της περιόδου έγκρισης την 31η Δεκεμβρίου 2015.
- 7 Για την ανανέωση της έγκρισης αυτής υποβλήθηκε αίτηση εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.
- 8 Το άρθρο 17 του κανονισμού 1107/2009, με τίτλο «Παράταση της περιόδου έγκρισης [έως το τέλος της διαδικασίας]», ορίζει, στο πρώτο εδάφιο, τα ακόλουθα:

«Όταν, για λόγους που δεν μπορεί να ελέγξει ο αιτών, κρίνεται ότι η έγκριση είναι πιθανόν να λήξει πριν ληφθεί απόφαση για ανανέωση, εκδίδεται απόφαση με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 79 παράγραφος 3, για την αναβολή της λήξης της περιόδου έγκρισης για τον εν λόγω αιτούντα για διάστημα που επαρκεί για την εξέταση της αίτησης.»

- 9 Με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1885 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 όσον αφορά την παράταση των περιόδων έγκρισης των ακόλουθων δραστικών ουσιών: [...] glyphosate [...] (ΕΕ 2015, L 276, σ. 48), που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέτεινε την περίοδο έγκρισης της glyphosate μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016, επειδή η αξιολόγηση της ουσίας είχε καθυστερήσει για λόγους που δεν μπορούσε να ελέγξει ο αιτών.

- 10 Κατά τις συζητήσεις που διεξήχθησαν στις 18 και στις 19 Μαΐου 2016, στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών, ορισμένα κράτη μέλη θεώρησαν ότι ήταν σκόπιμο να ζητήσουν τη γνώμη της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) σχετικά με την εναρμονισμένη ταξινόμηση της glyphosate όσον αφορά την καρκινογόνο δράση της, πριν λάβουν απόφαση σχετικά με την ανανέωση της έγκρισής της, διότι μια τέτοια γνώμη θα μπορούσε να παρουσιάζει ενδιαφέρον με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στον κανονισμό 1107/2009. Η Επιτροπή έδωσε συνέχεια στην πρόταση αυτή.
- 11 Δεδομένου του χρονικού διαστήματος που απαιτείται για την εξέταση του φακέλου σχετικά με την εναρμονισμένη ταξινόμηση από τον ECHA, η Επιτροπή έκρινε ότι η έγκριση για την glyphosate θα έληγε πριν καταστεί δυνατόν να ληφθεί απόφαση για την ανανέωσή της. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να παρατείνει την έγκριση της glyphosate.
- 12 Με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1056 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού αριθ. 540/2011, όσον αφορά την παράταση της περιόδου έγκρισης της δραστικής ουσίας «glyphosate» (ΕΕ 2016, L 173, σ. 52), η Επιτροπή παρέτεινε, για δεύτερη φορά, την περίοδο έγκρισης της glyphosate βάσει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, αναφέροντας τη νέα ημερομηνία λήξης της, ήτοι «[έξι] μήνες από την ημερομηνία παραλαβής της γνώμης της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του ECHA από [αυτήν] ή 31η Δεκεμβρίου 2017, εάν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη».

Επί της αίτησης εσωτερικής επανεξέτασης

- 13 Στις 11 Αυγούστου 2016 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056, κατ' εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- 14 Με την απόφαση Ares(2016) 6306335, της 8ης Νοεμβρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή απέρριψε την ως άνω αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης ως απαράδεκτη λόγω του ότι η πράξη την οποία αφορούσε η εν λόγω αίτηση δεν αποτελούσε διοικητική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006, ήτοι μέτρο με ατομικό περιεχόμενο. Συναφώς, η Επιτροπή διευκρίνισε, μεταξύ άλλων, ότι οι διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056 είχαν εφαρμογή σε όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν ή διαθέτουν στην αγορά φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία περιέχουν glyphosate.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Μαρτίου 2017.
- 17 Το υπόμνημα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Μαΐου και στις 26 Ιουνίου 2017, αντιστοίχως.

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει νέα απόφαση επί της ουσίας σχετικά με την αίτησή της περί εσωτερικής επανεξέτασης του κανονισμού 2016/1056·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως, και ως προδήλως απαράδεκτη, όσον αφορά το αίτημα να υποχρεωθεί αυτή σε ενέργεια·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Στις 29 Αυγούστου 2017 η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για την κατά προτεραιότητα εκδίκαση δυνάμει του άρθρου 67, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Με απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση για κατά προτεραιότητα εκδίκαση.
- 21 Με έγγραφο της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να λάβουν θέση επί των συνεπειών της ανανέωσης της έγκρισης της glyphosate για περίοδο πέντε ετών με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/2324 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας glyphosate, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 1107/2009, και την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού αριθ. 540/2011 (ΕΕ 2017, L 333, σ. 10), επί της υπό κρίση προσφυγής και ιδίως επί του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας.
- 22 Η προσφεύγουσα και η Επιτροπή υπέβαλαν τις απαντήσεις τους στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιανουαρίου 2018.

Σκεπτικό

- 23 Βάσει του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, ελλείψει αιτήσεως για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως, υποβληθείσας από τους διαδίκους εντός προθεσμίας τριών εβδομάδων από την επίδοση σε αυτούς του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιείται η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει, ελλείψει τέτοιας αιτήσεως, να αποφανθεί χωρίς να διεξαχθεί προφορική διαδικασία.

Επί του εννόμου συμφέροντος

- 24 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνον εφόσον ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2010, Ryanair κατά Επιτροπής, T-494/08 έως T-500/08 και T-509/08, EU:T:2010:511, σκέψη 41· διατάξεις της 9ης Νοεμβρίου 2011, ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-120/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:646, σκέψη 46, και της 30ής Απριλίου 2015, ΕΕΒ κατά Επιτροπής, T-250/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:274, σκέψη 14).

- 25 Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο της ασκήσεώς της, διότι διαφορετικά η προσφυγή κηρύσσεται απαράδεκτη, ενώ πρέπει να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως η δίκη καταργείται, πράγμα το οποίο προϋποθέτει ότι η προσφυγή μπορεί, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2010, Ryanair κατά Επιτροπής, T-494/08 έως T-500/08 και T-509/08, EU:T:2010:511, σκέψεις 42 και 43· διατάξεις της 9ης Νοεμβρίου 2011, ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-120/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:646, σκέψεις 47 και 49, και της 30ής Απριλίου 2015, ΕΕΒ κατά Επιτροπής, T-250/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:274, σκέψεις 15 και 17).
- 26 Η Επιτροπή υποστηρίζει, με την απάντησή της στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το ζήτημα αυτό, ότι η έναρξη ισχύος του εκτελεστικού κανονισμού 2017/2324 στέρησε από την προσφεύγουσα το έννομο συμφέρον όσον αφορά το αίτημά της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον το αίτημά της να υποχρεωθεί η καθής σε ενέργεια κατέστη, εξαρχής, προδήλως απαράδεκτο. Κατά την Επιτροπή, μια τέτοια ακύρωση δεν θα μπορούσε να ωφελήσει την προσφεύγουσα. Ασφαλώς, αν το Γενικό Δικαστήριο ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θα πρέπει να αποφανθεί εκ νέου επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξέτασης του κανονισμού 2016/1056 που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, ακολουθώντας τη νομική εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου. Ωστόσο, η εσωτερική επανεξέταση του περιεχομένου του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056 δεν θα μπορεί πλέον να ωφελήσει την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός είχε ως μοναδικό σκοπό να παρατείνει επαρκώς την περίοδο έγκρισης της glyphosate προκειμένου να καταστεί δυνατή η εξέταση της αίτησης για την ανανέωση της έγκρισης. Δεδομένου ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2017/2324 είχε στο μεταξύ ανανεώσει την έγκριση της glyphosate για το χρονικό διάστημα μεταξύ 16 Δεκεμβρίου 2017 και 15 Δεκεμβρίου 2022, η εσωτερική επανεξέταση του κανονισμού 2016/1056 είχε καταστεί άνευ αντικειμένου.
- 27 Με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε προς απάντηση στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το έννομο συμφέρον της δεν έχει εκλείψει. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επανεξέταση του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056 παραμένει δυνατή. Υποστηρίζει, επίσης, ότι το να εξακολουθεί να υφίσταται και να παράγει έννομα αποτελέσματα η επίμαχη πράξη δεν αποτελεί προϋπόθεση για την επανεξέταση δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 1367/2006. Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται τον κίνδυνο η πλημμέλεια που προβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής να επαναληφθεί στο μέλλον.
- 28 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι ο προσφεύγων διατηρεί το έννομο συμφέρον του για την ακύρωση πράξεως θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς αποτροπή του ενδεχομένου επαναλήψεως της προβαλλόμενης πλημμέλειας στο μέλλον. Το εν λόγω έννομο συμφέρον απορρέει από το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου το θεσμικό όργανο που εξέδωσε την ακυρωθείσα πράξη οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Πάντως, αυτό το έννομο συμφέρον υφίσταται μόνον αν η προβαλλόμενη πλημμέλεια είναι δυνατόν να επαναληφθεί στο μέλλον ανεξαρτήτως των περιστάσεων της υποθέσεως στο πλαίσιο της οποίας ασκήθηκε η προσφυγή του προσφεύγοντος (αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2007, Wunenburger κατά Επιτροπής, C-362/05 P, EU:C:2007:322, σκέψεις 50 έως 52, και της 22ας Μαρτίου 2018, De Capitani κατά Κοινοβουλίου, T-540/15, EU:T:2018:167, σκέψη 32).
- 29 Αυτό συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα πλημμέλεια στηρίζεται σε μια ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του εν λόγω κανονισμού, την οποία η Επιτροπή είναι πιθανό να επαναλάβει επ' ευκαιρία νέας αίτησης για την εσωτερική επανεξέταση διοικητικής πράξεως βάσει της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.
- 30 Συναφώς, αφενός επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δήλωσε ότι, σύμφωνα με το καταστατικό και τους σκοπούς της, προτίθετο να υποβάλει στο μέλλον αιτήσεις εσωτερικής επανεξέτασης σε περίπτωση που η Επιτροπή λάβει αμφιλεγόμενες αποφάσεις σχετικά με την έγκριση της glyphosate ή

άλλων δραστικών ουσιών. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα δήλωσε, με την απάντησή της στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συνέπειες της ανανέωσης της έγκρισης του glyphosate με τον εκτελεστικό κανονισμό 2017/2324, ότι προτίθετο να ζητήσει εσωτερική επανεξέταση του κανονισμού αυτού το αργότερο στις 26 Ιανουαρίου 2018.

- 31 Αφετέρου, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι αυτή θεωρεί ότι ένας κανονισμός για την παράταση της έγκρισης δραστικής ουσίας δυνάμει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, όπως και ένας κανονισμός για την αρχική έγκριση μιας τέτοιας ουσίας δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού καθώς και ένας κανονισμός για την ανανέωση της έγκρισης δυνάμει του άρθρου 20 του ίδιου κανονισμού, παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται γενικά και αφηρημένα και, επομένως, συνιστά μέτρο γενικής ισχύος και όχι διοικητική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, είναι πιθανόν η Επιτροπή να επαναλάβει την ερμηνεία αυτή με αφορμή αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης ενός κανονισμού για την αρχική έγκριση δραστικής ουσίας ή ενός κανονισμού για την ανανέωση της έγκρισης δραστικής ουσίας, όπως είναι ο εκτελεστικός κανονισμός 2017/2324.
- 32 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα διατήρησε το έννομο συμφέρον της για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει συναφώς η προσφεύγουσα.

Επί του παραδεκτού

- 33 Με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή να εξετάσει επί της ουσίας την αίτησή της εσωτερικής επανεξέτασης. Επομένως, με το αίτημα αυτό, η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγή στην Επιτροπή. Κατά πάγια νομολογία, όμως, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, η αρμοδιότητα των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως και το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, να απευθύνει διαταγές στα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Συγκεκριμένα, εναπόκειται στο οικείο θεσμικό όργανο να λάβει, δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 12ης Μαρτίου 2014, PAN Europe κατά Επιτροπής, T-192/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:152, σκέψη 15 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα είναι προδήλως απαράδεκτο.
- 35 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως με το οποίο, μολονότι παραδέχθηκε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, το δεύτερο αίτημά της δεν είναι παραδεκτό, υποστήριξε, εντούτοις, ότι το γεγονός αυτό θα συνεπαγόταν τον κίνδυνο να καθυστερήσει κατά τρόπο απαράδεκτο και, εν τέλει, να καταστεί αδύνατη η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων της για εσωτερική επανεξέταση και αποτελεσματική δικαστική προστασία. Κατά την προσφεύγουσα, θα ήταν επομένως σκόπιμο, για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού 1367/2006 και για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων της, η επί της ουσίας εξέταση των αιτιάσεών της κατά του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056 να αποτελέσει το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, κατά το μέτρο που παρέχει στον αιτούντα το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 12 του κανονισμού 1367/2006 αφορά μόνον την απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή προς απάντηση στην αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-177/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:736), την οποία αυτή επικαλείται συναφώς, επιβεβαιώνει ότι, μολονότι είναι εγγενές στοιχείο σε κάθε αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης διοικητικής πράξεως ο αιτών να αμφισβητεί τη

νομιμότητα ή το βάσιμο της οικείας πράξεως, τούτο δεν σημαίνει ότι ο προσφεύγων μπορεί, στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκεί κατά της άρνησης επανεξέτασης, να προβάλει επιχειρήματα με τα οποία αμφισβητείται η νομιμότητα ή το βάσιμο της οικείας πράξεως (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-177/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:736, σκέψη 56).

- 36 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι σκόπευε να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων, κατά τα εκτιθέμενα στο δεύτερο αίτημά της, βάσει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι κανένα σχετικό αίτημα δεν υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο.

Επί του αιτήματος λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας

- 37 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να καλέσει την Επιτροπή, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 89, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, να λάβει απόφαση επί της ουσίας σχετικά με την αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης ή, τουλάχιστον, να τοποθετηθεί επί του ζητήματος αυτού.
- 38 Το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 39 Πράγματι, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν μπορεί, μέσω μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, να καταστρατηγήσει την αρχή του δικαίου κατά την οποία τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης δεν μπορούν να απευθύνουν διαταγές στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Επί της ουσίας

- 40 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού αυτού, και παραβίαση της Συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος που υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 (στο εξής: Σύμβαση του Aarhus).
- 41 Ο μοναδικός λόγος της προσφυγής περιλαμβάνει, κατ' ουσίαν, δύο σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού αυτού, και το δεύτερο σε παραβίαση της Συμβάσεως του Aarhus.

Επί του πρώτου σκέλους που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του ίδιου κανονισμού

- 42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 2016/1056 συνιστά μέτρο με ατομικό περιεχόμενο κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006 και μπορεί, συνεπώς, να αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως εσωτερικής επανεξέτασης κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 43 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, συναφώς, ότι είναι αναγκαίο τα μέτρα με ατομικό περιεχόμενο να διακρίνονται από τα μέτρα γενικής ισχύος, τα οποία έχουν εφαρμογή σε αντικειμενικές προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που προσδιορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο.

- 44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παράταση της διάρκειας της έγκρισης δραστικής ουσίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 17 του κανονισμού 1107/2009, εντάσσεται στο πλαίσιο διαδικασίας έγκρισης κατά την οποία λαμβάνεται απόφαση επί της αιτήσεως για την ανανέωση της έγκρισης της επίμαχης ουσίας. Η παράταση αυτή της διάρκειας της έγκρισης παράγει έννομο αποτέλεσμα έναντι του αιτούντος, ο οποίος έχει με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα να συνεχίσει να διαθέτει στο εμπόριο την επίμαχη ουσία. Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας έγκρισης που αφορούσε μεμονωμένη αίτηση συνηγορεί, βάσει της νομολογίας, υπέρ του συμπεράσματος ότι ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός αποτελεί μέτρο με ατομικό περιεχόμενο.
- 45 Κατά την προσφεύγουσα, τα χαρακτηριστικά αυτά διακρίνουν την περίπτωση της έγκρισης δραστικής ουσίας βάσει του κανονισμού 1107/2009 από την περίπτωση κανονισμού που ορίζει τα ανώτατα όρια καταλοίπων για ορισμένα προϊόντα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414 (ΕΕ 2005, L 70, σ. 1). Ο καθορισμός των εν λόγω ανώτατων περιεκτικοτήτων απευθύνεται σε κάθε πρόσωπο που διαθέτει στο εμπόριο τέτοια προϊόντα ή τα μεταποιεί. Αντιθέτως, η παράταση της διάρκειας της έγκρισης δραστικής ουσίας δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού 1107/2009 αφορά αποκλειστικώς τον αιτούντα και κατά τον χρόνο εκείνο δικαιούχο της έγκρισης.
- 46 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι η έγκριση δραστικής ουσίας έχει, επίσης, θετικές συνέπειες για τους δυνητικούς κατασκευαστές των οικείων φυτοπροστατευτικών προϊόντων και για άλλους επιχειρηματίες. Εντούτοις, κατά την άποψή της, πρόκειται για μια τυπική περίπτωση άδειας κυκλοφορίας προϊόντος η οποία χορηγείται σε μια επιχείρηση, αλλά η οποία ωφελεί εμμέσως άλλους χρήστες του προϊόντος που μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για τους σκοπούς για τους οποίους δόθηκε η άδεια. Το γεγονός ότι η έγκριση προϊόντος η οποία απευθύνεται σε συγκεκριμένο κάτοχο έγκρισης ωφελεί μεγάλο αριθμό επιχειρηματιών δεν μεταβάλλει, ωστόσο, το γεγονός ότι η ίδια η έγκριση συνιστά μέτρο με ατομικό περιεχόμενο.
- 47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι άλλα θετικά αποτελέσματα της έγκρισης, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν την εν λόγω δραστική ουσία, δεν συνιστούν απόρροια της έγκρισης της δραστικής ουσίας, αλλά των διατάξεων που διέπουν τον συγκεκριμένο τομέα, ιδίως εκείνων του κανονισμού 1107/2009.
- 48 Κατά την προσφεύγουσα, η έγκριση δραστικής ουσίας δυνάμει του κανονισμού 1107/2009 είναι συγκρίσιμη με την έγκριση για τη διάθεση στην αγορά γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές (ΕΕ 2003, L 268, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 298/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2008 (ΕΕ 2008, L 97, σ. 64), η οποία συνιστά μέτρο με ατομικό περιεχόμενο κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006.
- 49 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 συνιστά απλώς ενδιάμεση απόφαση εκδιδόμενη στο πλαίσιο της διαδικασίας ανανέωσης, η οποία αποσκοπεί στην προστασία των ατομικών δικαιωμάτων του αιτούντος την ανανέωση. Όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, πρόκειται για μια απόφαση που λαμβάνεται επί μεμονωμένης υποθέσεως, η οποία προορίζεται να παράγει αποτελέσματα έναντι του αιτούντος και η οποία αφορά την εξέταση της αιτήσεως του ανανεώσεως.

- 50 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η έγκριση δραστικής ουσίας δεν αποτελεί αφηρημένη και γενική ρύθμιση, δεδομένου ότι δεν καθορίζει απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η επίμαχη ουσία, αλλά επιτρέπει την ουσία αυτή. Αντιθέτως, συνιστά τυπική εκτελεστική πράξη, ήτοι περίπτωση εφαρμογής σε μια συγκεκριμένη περίπτωση των απαιτήσεων των άρθρων 4 επ. του κανονισμού 1107/2009.
- 51 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έγκριση της δραστικής ουσίας αποτελεί προκαταρκτικό στάδιο και συστατικό στοιχείο της άδειας κυκλοφορίας του φυτοπροστατευτικού προϊόντος. Ουδείς λόγος υπάρχει, εξάλλου, να θεωρηθεί ότι, ενώ η άδεια κυκλοφορίας φυτοπροστατευτικού προϊόντος αποτελεί διοικητική πράξη, η έγκριση της δραστικής ουσίας που περιλαμβάνεται στην εν λόγω άδεια συνιστά, αντιθέτως, μέτρο γενικής ισχύος. Μόνο λόγω της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, για λόγους αναγόμενους σε εκτιμήσεις ουσίας, προέβλεψε ο νομοθέτης της Ένωσης, με τον κανονισμό 1107/2009, τη διεξαγωγή της διαδικασίας έγκρισης σε περισσότερα στάδια.
- 52 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 53 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, από το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του εν λόγω κανονισμού, προκύπτει ότι οποιαδήποτε μη κυβερνητική οργάνωση η οποία πληροί τα κριτήρια του άρθρου 11 του εν λόγω κανονισμού δικαιούται να ζητήσει εσωτερική επανεξέταση από το όργανο ή τον οργανισμό της Ένωσης που εξέδωσε διοικητική πράξη δυνάμει του δικαίου του περιβάλλοντος. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα είναι μη κυβερνητική οργάνωση η οποία πληροί τα κριτήρια του άρθρου 11 του κανονισμού 1367/2006. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ούτε ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056, τον οποίο αφορά η αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης της προσφεύγουσας, συνιστά πράξη εκδοθείσα δυνάμει του δικαίου του περιβάλλοντος.
- 54 Αντιθέτως, οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το ζήτημα αν ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 πρέπει να θεωρηθεί διοικητική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006. Κατά τη διάταξη αυτή, διοικητική πράξη είναι οιοδήποτε μέτρο με ατομικό περιεχόμενο. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 έχει ατομικό περιεχόμενο ή αν πρόκειται για μέτρο γενικής ισχύος.
- 55 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, για να καθοριστεί το περιεχόμενο μιας πράξεως, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να αρκестεί στην επίσημη ονομασία της πράξεως, αλλά πρέπει να λάβει υπόψη, πρωτίστως, το αντικείμενο και το περιεχόμενό της (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 16/62 και 17/62, EU:C:1962:47, σ. 901, 918). Ένα μέτρο θεωρείται ότι είναι γενικής ισχύος όταν εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζόμενων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται γενικά και αφηρημένα (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1989, Usines coopératives de déshydratation du Vexin κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-244/88, EU:C:1989:588, σκέψη 13, και της 15ης Ιανουαρίου 2002, Libéros κατά Επιτροπής, C-171/00 P, EU:C:2002:17, σκέψη 28).
- 56 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009. Από την εν λόγω διάταξη προκύπτει ότι το μέτρο που αυτή προβλέπει λαμβάνεται στο πλαίσιο διαδικασίας για την ανανέωση της έγκρισης δραστικής ουσίας. Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009, η αίτηση ανανέωσης υποβάλλεται από τον παραγωγό της δραστικής ουσίας. Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, μέτρο που μεταθέτει την ημερομηνία λήξης της έγκρισης «για τον εν λόγω αιτούντα» λαμβάνεται όταν, για λόγους που δεν μπορεί να ελέγξει ο αιτών, κρίνεται ότι η έγκριση είναι πιθανόν να λήξει πριν ληφθεί απόφαση για ανανέωση. Επομένως, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 προκύπτει ότι το μέτρο που προβλέπει η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην προστασία των συμφερόντων του αιτούντος

την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας, όπως εξάλλου παραδέχθηκε και η Επιτροπή με το υπόμνημα ανταπαντήσεως. Το γεγονός ότι ένα τέτοιο μέτρο λαμβάνεται χωρίς να απαιτείται ο αιτών την ανανέωση να υποβάλει σχετική αίτηση δεν επηρεάζει το συμπέρασμα αυτό.

- 57 Πρέπει, εντούτοις, να διευκρινιστεί ότι ο σκοπός και το περιεχόμενο του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 δεν περιορίζονται στην παροχή στον αιτούντα την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας προστασίας έναντι του κινδύνου η επίμαχη διαδικασία ανανέωσης να καθυστερήσει για λόγους που δεν μπορεί να ελέγξει ο αιτών.
- 58 Συγκεκριμένα, εκτελεστικός κανονισμός που εκδίδεται βάσει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 παρατείνει την έγκριση της δραστικής ουσίας επί ορισμένο χρονικό διάστημα. Ως εκ τούτου, το μέτρο αυτό έχει τις ίδιες συνέπειες με εκτελεστικό κανονισμό για την αρχική έγκριση δραστικής ουσίας δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, ή με κανονισμό για την ανανέωση της έγκρισης δυνάμει του άρθρου 20 του εν λόγω κανονισμού.
- 59 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 1107/2009 διακρίνει μεταξύ, αφενός, των διαδικασιών έγκρισης και ανανέωσης της έγκρισης δραστικής ουσίας, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των διατάξεων του κεφαλαίου II (άρθρα 4 έως 27), και, αφετέρου, της διαδικασίας για την άδεια διάθεσης φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν δραστική ουσία, η οποία ρυθμίζεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου III (άρθρα 28 έως 57). Από το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009 προκύπτει ότι, καταρχήν, ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν δεν διατίθεται στην αγορά ούτε χρησιμοποιείται αν δεν έχει αδειοδοτηθεί στο οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό 1107/2009. Εξάλλου, από το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1107/2009 προκύπτει ότι άδεια σε φυτοπροστατευτικό προϊόν χορηγείται μόνον όταν έχει εγκριθεί η δραστική ουσία που αυτό περιέχει.
- 60 Κατά συνέπεια, η έγκριση δραστικής ουσίας βάσει του κανονισμού 1107/2009 παράγει έννομα αποτελέσματα όχι μόνον έναντι του προσώπου που ζήτησε την έγκριση αυτή, αλλά και έναντι κάθε επιχειρηματία του οποίου οι δραστηριότητες απαιτούν τέτοια έγκριση, ειδικότερα των παραγωγών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν την εν λόγω ουσία και κάθε αρμόδιας δημόσιας αρχής, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων αρχών των κρατών μελών που έχουν την ευθύνη της εγκρίσεως των προϊόντων αυτών, πράγμα, εξάλλου, το οποίο η προσφεύγουσα παραδέχθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως.
- 61 Επομένως, αφενός, όσον αφορά τους παραγωγούς φυτοπροστατευτικών προϊόντων, αυτοί μπορούν, κατόπιν της έγκρισης της δραστικής ουσίας, να ζητήσουν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές τη χορήγηση άδειας για τη διάθεση φυτοπροστατευτικού προϊόντος που περιέχει την εν λόγω δραστική ουσία, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχουν λάβει μέρος στη διαδικασία έγκρισης αυτής της δραστικής ουσίας.
- 62 Αφετέρου, όσον αφορά τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η έννομη συνέπεια της έγκρισης δραστικής ουσίας είναι η παροχή στα κράτη μέλη της δυνατότητας, υπό μια σειρά πρόσθετων απαιτήσεων προβλεπόμενων στο άρθρο 29 του κανονισμού 1107/2009, να εγκρίνουν τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν την εν λόγω δραστική ουσία, εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση (διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, PAN Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-600/15, EU:T:2016:601, σκέψη 25).
- 63 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 έχει γενική ισχύ, δεδομένου ότι εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο [βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Microban International και Microban (Europe) κατά Επιτροπής, T-262/10, EU:T:2011:623, σκέψη 23].

- 64 Ασφαλώς, ένας εκτελεστικός κανονισμός για την έγκριση, την παράταση της περιόδου έγκρισης ή την ανανέωση της έγκρισης δραστικής ουσίας βάσει του κανονισμού 1107/2009 δεν καθορίζει τις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η ουσία αυτή και, επομένως, διακρίνεται από τον κανονισμό που ορίζει τα ανώτατα όρια καταλοίπων ορισμένων προϊόντων, βάσει του κανονισμού 396/2005, όπως ορθώς παρατήρησε η προσφεύγουσα. Εντούτοις, η διαφορά αυτή δεν επηρεάζει τον χαρακτήρα γενικής ισχύος του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1056.
- 65 Επομένως, εκτελεστικός κανονισμός για την παράταση της έγκρισης δραστικής ουσίας δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού 1107/2009, όπως ο επίμαχος στην υπό κρίση υπόθεση εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056, πρέπει να θεωρηθεί μέτρο γενικής ισχύος και, ως εκ τούτου, δεν συνιστά διοικητική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', και του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006.
- 66 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 67 Πρώτον, όπως τούτο υπομνήσθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω, για να καθοριστεί το περιεχόμενο μιας πράξεως, δεν αρκεί απλώς η επίσημη ονομασία της, αλλά πρέπει να ληφθεί υπόψη, πρωτίστως, το αντικείμενο και το περιεχόμενό της. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 αναφέρεται σε «απόφαση» για την αναβολή της λήξης της περιόδου έγκρισης ουδόλως αναιρεί το γεγονός ότι η κατά τα ανωτέρω χαρακτηριζόμενη πράξη συνιστά, υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του περιεχομένου της, πράξη γενικής ισχύος και όχι πράξη ατομικής ισχύος.
- 68 Κατά τα λοιπά, από το γράμμα του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 και από το πλαίσιο του προκύπτει σαφώς ότι ο όρος «απόφαση» χρησιμοποιείται σε αυτό υπό την ευρεία έννοια της πράξεως που παράγει έννομα αποτελέσματα, στην οποία περιλαμβάνονται πράξεις όπως ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056.
- 69 Δεύτερον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το μέτρο που λαμβάνεται για την παράταση της περιόδου έγκρισης δραστικής ουσίας, δυνάμει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009, δεν απευθύνεται μόνο στον αιτούντα και νυν δικαιούχο της έγκρισης. Συγκεκριμένα, ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1056 δεν αναφέρει αποδέκτη, αλλά περιορίζεται να αναφέρει, στο άρθρο 2, ότι είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα παραδέχθηκε στο υπόμνημα απαντήσεως. Το επιχειρήμα της προσφεύγουσας ότι η έγκριση δραστικής ουσίας δεν χρειάζεται αποδέκτη, διότι, όσον αφορά τις δραστικές ουσίες, δεν απαιτείται άδεια κυκλοφορίας, δεν είναι ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι η έγκριση αυτή δεν απευθύνεται σε έναν ή περισσότερους ατομικώς αναφερόμενους αποδέκτες, αλλά σε κατηγορίες αποδεκτών προσδιοριζόμενες κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, όπως είναι ιδίως οι παραγωγοί φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν την εν λόγω ουσία και οι αρμόδιες εθνικές αρχές.
- 70 Τρίτον, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1107/2009 διακρίνει σαφώς μεταξύ των διαδικασιών έγκρισης, παράτασης της περιόδου έγκρισης δραστικής ουσίας και ανανέωσης της έγκρισης δραστικής ουσίας, αφενός, και της διαδικασίας για την άδεια διάθεσης φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν μια τέτοια δραστική ουσία, αφετέρου (βλ. σκέψη 59 ανωτέρω), η έγκριση της δραστικής ουσίας δεν μπορεί, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, να θεωρηθεί ως συστατικό στοιχείο της άδειας διάθεσης του φυτοπροστατευτικού προϊόντος.
- 71 Τέταρτον, ακόμη και αν η διάκριση, με τον κανονισμό 1107/2009, μεταξύ των διαδικασιών που αναφέρονται στη σκέψη 70 ανωτέρω ήταν απλώς, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το αποτέλεσμα της κατανομής, για λόγους αναγόμενους σε εκτιμήσεις ουσίας, των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, εντούτοις γεγονός παραμένει ότι τα μέτρα σχετικά με την έγκριση, παράταση ή ανανέωση της έγκρισης δραστικών ουσιών που θεσπίζονται βάσει του κανονισμού 1107/2009 είναι γενικής ισχύος.

- 72 Πέμπτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν πρόκειται για μια τυπική περίπτωση άδειας κυκλοφορίας προϊόντος που χορηγείται σε μια επιχείρηση, η οποία ωφελεί εμμέσως και άλλους χρήστες του προϊόντος οι οποίοι μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για τους σκοπούς για τους οποίους δόθηκε η άδεια. Πράγματι, όπως ήδη αναφέρθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, η έγκριση δραστικής ουσίας δεν σημαίνει ότι φυτοπροστατευτικό προϊόν που περιέχει την εν λόγω ουσία μπορεί, εκ του γεγονότος αυτού και μόνον, να διατίθεται στην αγορά.
- 73 Έκτον, οι συνέπειες της έγκρισης δραστικής ουσίας βάσει του κανονισμού 1107/2009 δεν είναι οι ίδιες με εκείνες της έγκρισης για τη διάθεση στην αγορά γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών δυνάμει του κανονισμού 1829/2003. Πράγματι, η έγκριση αυτή παρέχει τη δυνατότητα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1829/2003, διάθεσης του επίμαχου προϊόντος στην αγορά, ενώ η έγκριση δραστικής ουσίας βάσει του κανονισμού 1107/2009 δεν συνεπάγεται άδεια διάθεσης των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν την εν λόγω ουσία, η οποία άδεια υπόκειται σε χωριστή διαδικασία.
- 74 Έβδομον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα αποτελέσματα της έγκρισης δραστικής ουσίας έναντι άλλων προσώπων πέραν του αιτούντος την επίμαχη έγκριση είναι απόρροια των διατάξεων του κανονισμού 1107/2009 και όχι της έγκρισης, αυτής καθεαυτήν, της δραστικής ουσίας στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του περιεχομένου της εν λόγω έγκρισης. Συγκεκριμένα, η έγκριση δραστικής ουσίας ή η παράταση της έγκρισης ή η ανανέωση μιας τέτοιας έγκρισης είναι αυτή που παράγει αποτελέσματα, μεταξύ άλλων, έναντι των παραγωγών φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των κρατών μελών. Το γεγονός ότι οι συνέπειες αυτές προβλέπονται από τον κανονισμό 1107/2009 δεν αναιρεί το εν λόγω συμπέρασμα.
- 75 Όγδοον, το γεγονός και μόνον ότι ένα μέτρο που έχει θεσπιστεί βάσει του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας για την ανανέωση της έγκρισης δραστικής ουσίας, η οποία χαρακτηρίζεται από τη συμμετοχή του αιτούντος την ανανέωση, δεν σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως μέτρο με ατομικό περιεχόμενο.
- 76 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η έγκριση δραστικής ουσίας μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1107/2009, να υπόκειται σε όρους και περιορισμούς δεν αποδεικνύει ότι πρόκειται για μέτρο με ατομικό περιεχόμενο, υπό το πρίσμα των εννόμων συνεπειών που η έγκριση αυτή έχει έναντι άλλων προσώπων πέραν του αιτούντος. Το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1107/2009, το οποίο επίσης επικαλείται η προσφεύγουσα στο πλαίσιο αυτό, προβλέπει απλώς ότι οι απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του εν λόγω άρθρου, τις οποίες μια δραστική ουσία πρέπει να πληροί προκειμένου να εγκριθεί, θεωρείται ότι πληρούνται όταν αποδεικνύεται ότι αυτό συμβαίνει σε μία ή περισσότερες αντιπροσωπευτικές χρήσεις τουλάχιστον ενός φυτοπροστατευτικού προϊόντος που περιέχει την ουσία αυτή. Επομένως, η διάταξη αυτή δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το ζήτημα αν ένα μέτρο για την έγκριση δραστικής ουσίας είναι γενικής ή ατομικής ισχύος.
- 77 Κατόπιν των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους που στηρίζεται σε παραβίαση της Συμβάσεως του Aarhus

- 78 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μια ευρεία ερμηνεία των πράξεων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 επιβάλλεται, επίσης, υπό το πρίσμα του δημόσιου διεθνούς δικαίου. Η Σύμβαση του Aarhus, η οποία δεσμεύει άμεσα την Ένωση, δεν προβλέπει ότι στις πράξεις αυτές συγκαταλέγονται μόνον οι αποφάσεις ατομικού περιεχομένου. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus προκύπτει ότι, υπό την επιφύλαξη των διαδικασιών επανεξέτασης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, κάθε μέρος εξασφαλίζει ότι το κοινό, σε περίπτωση που πληροί τα τυχόν κριτήρια που καθορίζονται στο εθνικό του δίκαιο,

διαθέτει πρόσβαση σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, προκειμένου να προσβάλει πράξεις και παραλείψεις από ιδιώτες και δημόσιες αρχές, οι οποίες συνιστούν παράβαση διατάξεων του εθνικού του δικαίου σχετικά με το περιβάλλον. Ο κανονισμός 1367/2006 έχει ακριβώς ως αντικείμενο την εφαρμογή της Συμβάσεως του Aarhus. Επομένως, η διαδικασία εσωτερικής επανεξέτασης θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα μέτρα κατά την έννοια της Συμβάσεως του Aarhus. Η διαφορετική προσέγγιση των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει υπό το πρίσμα του σχεδίου πορισμάτων και συστάσεων της επιτροπής συμμόρφωσης της Συμβάσεως του Aarhus, όσον αφορά την τήρησή της από την Ένωση, το οποίο υιοθετήθηκε κατά την 53η συνεδρίαση της εν λόγω επιτροπής, μεταξύ της 21ης και της 24ης Ιουνίου 2016 (στο εξής: συστάσεις της επιτροπής συμμόρφωσης της Συμβάσεως του Aarhus).

- 79 Εν πάση περιπτώσει, κατά την προσφεύγουσα, η απουσία αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006 πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus. Επομένως, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 δεν μπορεί να ερμηνευθεί τόσο στενά, προκειμένου περί της ερμηνείας της έννοιας «μέτρο με ατομικό περιεχόμενο», ώστε να καθίσταται αδύνατο να προσβληθούν πράξεις που εμπίπτουν στο δίκαιο του περιβάλλοντος, όπως τα μέτρα για την παράταση της περιόδου έγκρισης δραστικής ουσίας που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 1107/2009.
- 80 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 81 Από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι αυτή επιθυμεί να προβάλει ότι η αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 πρέπει επίσης να είναι δυνατή, υπό το πρίσμα του άρθρου 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus, όταν η επίμαχη πράξη δεν συνιστά μέτρο με ατομικό περιεχόμενο, αλλά πράξη γενικής ισχύος.
- 82 Υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus, κάθε μέρος εξασφαλίζει ότι το κοινό, σε περίπτωση που πληροί τα τυχόν κριτήρια που καθορίζονται στο εθνικό του δίκαιο, διαθέτει πρόσβαση σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, προκειμένου να προσβάλει πράξεις και παραλείψεις από ιδιώτες και δημόσιες αρχές, οι οποίες συνιστούν παράβαση διατάξεων του εθνικού του δικαίου σχετικά με το περιβάλλον.
- 83 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 1367/2006, ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε με σκοπό την εφαρμογή των απαιτήσεων της Συμβάσεως του Aarhus στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Ειδικότερα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 18 και 19 του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι η κίνηση διαδικασίας εσωτερικής επανεξέτασης αποσκοπεί στην αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus. Εξάλλου, όπως ήδη αναφέρθηκε, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού αυτού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να υποβάλλουν αίτηση για την επανεξέταση αυτή μόνον όσον αφορά πράξεις με ατομικό περιεχόμενο.
- 84 Πλην όμως, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus δεν ορίζει ότι η δυνατότητα που προβλέπει όσον αφορά την κίνηση διοικητικών διαδικασιών αφορά μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες οι επίμαχες πράξεις έχουν ατομικό περιεχόμενο.
- 85 Εντούτοις, από τη νομολογία προκύπτει ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus δεν έχει άμεση εφαρμογή στην έννομη τάξη της Ένωσης και δεν μπορεί ούτε να προβληθεί ως κριτήριο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης. Εξάλλου, από τη νομολογία αυτή συνάγεται ότι από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus προκύπτει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη της διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων

εφαρμογής των «διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών» που προβλέπει η εν λόγω διάταξη (απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2015, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe, C-404/12 P και C-405/12 P, EU:C:2015:5, σκέψεις 47 έως 53).

- 86 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η νομολογία αυτή δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει υπό το πρίσμα των συστάσεων της επιτροπής συμμόρφωσης της Συμβάσεως του Aarhus πρέπει να απορριφθεί. Εν πάση περιπτώσει, αν γίνει δεκτό ότι οι συστάσεις αυτές είναι δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση του Aarhus, πρόκειται απλώς, όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, για ένα σχέδιο το οποίο, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, υιοθετήθηκε από την ως άνω επιτροπή μόλις στις 17 Μαρτίου 2017, ήτοι μετά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, δεν είναι αναγκαίο να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, παραπέμποντας στον οδηγό για την εφαρμογή της Συμβάσεως του Aarhus, οι συστάσεις της επιτροπής συμμόρφωσης της Συμβάσεως του Aarhus θα έπρεπε να εγκριθούν από τη σύνοδο των μερών που προβλέπεται από το άρθρο 10 της Συμβάσεως του Aarhus ή αν αυτό δεν ήταν αναγκαίο, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.
- 87 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι είναι αναγκαία μια σύμφωνη με το διεθνές δίκαιο ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006, πράγμα το οποίο θα είχε ως συνέπεια ότι πράξεις όπως τα θεσπιζόμενα βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 1107/2009 μέτρα για την παράταση της περιόδου έγκρισης δραστικής ουσίας πρέπει να θεωρούνται ότι εμπίπτουν στις διατάξεις αυτές, υπενθυμίζεται ότι η σύμφωνη με το διεθνές δίκαιο ερμηνεία διατάξεως του παραγώγου δικαίου της Ένωσης είναι δυνατή μόνον αν η εν λόγω διάταξη επιτρέπει μια τέτοια ερμηνεία και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για *contra legem* ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Ωστόσο, δεδομένου ότι, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, μόνον οι «διοικητικ[ές] πράξ[εις]», οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του ίδιου αυτού κανονισμού ως «μέτρ[α] με ατομικό περιεχόμενο», μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο αιτήσεως εσωτερικής επανεξέτασης, δεν είναι δυνατή η ερμηνεία των διατάξεων αυτών υπό την έννοια ότι οι διοικητικές πράξεις που καλύπτονται από τις διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν τις πράξεις γενικής ισχύος, καθόσον μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν *contra legem* (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 17ης Ιουλίου 2015, ΕΕΒ κατά Επιτροπής, T-565/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:559, σκέψεις 31 έως 33).
- 88 Κατόπιν των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 89 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να υποχρεωθεί να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Γρατσίας

Dittrich

Xuereb

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2018.

(υπογραφές)